

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

14. junij 2015

NEDELJA	11. MED LETOM
14.06.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h za +Franca in Jožefo Pohole, obl.</i> SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA
Ponedeljek	Vid
15.06.	<i>ob 19h za +Marijo Podpečan, obl.</i>
Torek	Beno
16.06.	<i>ob 7h za +Marjana Trupi</i>
Sreda	Rajner
17.06.	<i>ob 7h za +Franca in Franciško Pušnik, obl.,</i> <i>ter Leopolda Jernejc</i>
Četrtek	Janez Barbarigo
18.06.	<i>ob 8h na Pernovem za +Viktorja Ledinek, obl.</i>
Petek	Nazarij
19.06.	<i>ob 19h v zahvalo</i>
Sobota	Adalbert
20.06.	<i>ob 7h za rajne Golčerjeve starše in brata Francija, obl.</i>
NEDELJA	12. MED LETOM
21.06.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Franca Zupanc, obl.</i> <i>ob 10h za +Julijano Puklek, obl.</i>

OB EVANGELIJU 11. NEDELJE MED LETOM

In govoril je:
»Čému naj primerjamo
Božje kraljestvo
ali v kakšni priliki
naj ga ponazorimo?
Kakor gorčično zrno je,
ki je takrat,
ko se vseje v zemljo,
manjše od vseh semen
na zemlji; ko pa se vseje,
raste in postane večje
ko vsa zelišča in
naredi velike veje,
tako da morejo ptice
neba
prebivati v njegovi
senci.«

(Mr 4,30–32)

Mr 4,26–34

MI SMO SVOJE NAREDILI, SEDAJ NAJ SVOJE NAREDI ŠE BOG

Instant kava. Instant juha. Hitro pripravljena jedila. Kdo jih ne pozna, saj živimo v nekakšni instant družbi. Vse bi radi takoj. Naša družba deluje po načelu: pritisnem na gumb in že se zelena stvar zgodi. To opažamo tudi pri internetu. Kliknem in že dobim podatke o vremenu v Avstraliji, stanju borze v Ameriki, potresu na Japonskem. Sodobna tehnika, ki nam je tako olajšala življenje, nam je vcepila tudi miselnost, da stvari dosegamo z najmanjšim naporom in po najkrajši poti. Do tod vse lepo in prav. Problem se pojavi, ko uvidimo, da nekaterih stvari ne moremo doseči na instant način, takoj. Ali lahko starši s pritiskom na gumb vzgajajo otroka? Morda mladostnika? Morejo tako delati duhovniki v župniji? Ali je mogoče težave v zakonu ali med sosedi reševati na hitro? Dejstvo, da stvari ne doseže – oz. problemov ne reši – sodobnega človeka takoj zbega. Če se mora za kaj potruditi, misli, da je nekaj hudo narobe, če že ne obupa ob naporu.

Današnji evangelij pa nam ponudi v razmislek človeka, »ki vrže seme v zemljo« (Mr 4,26). Sejalec opravi svojo dolžnost, rast pa prepusti Bogu. Ko je posejal seme, si želi, da bi zraslo in obrodilo sad. A za to ne more ničesar storiti, le potrpežljivo in ponižno v upanju čaka. To pa niso ravno pogostne kreposti v našem času in tako čakanje ni lahko!

Spominjam se, kako so nekoč ljudje, ko so se trudili na polju, da so njivo zorali, zemljo zrahljali in skrbno posejali, dejali: »Mi smo svoje naredili, sedaj naj še Bog svoje.« In mirno so čakali v zaupanju v Boga, potem ko so naredili svojo dolžnost. So pa ljudje, ki mislijo, da je vse odvisno od njih. Niso sposobni zaupati Bogu, biti ponižni in potrpežljivo čakati.

Podoba o gorčičnem zrnu, »ki je manjše od vseh semen na zemlji« pa nam sporoča, da more Bog iz majhne stvari narediti veliko stvar. To sporočilo je za nas veliko upanje. Kristus ga je ponazoril s podobo iz narave. Ali smo še sposobni tudi neuničljivega upanja, ki nam je tako potrebno v hoji za Kristusom in temelji na tem, da Bog zmore marsikaj storiti?

Devetnajst naših prvoobhajancev se danes prvič srečuje z Jezusom v evharističnem kruhu.

Molimo zanje in zaželimo jim to, kar je izrečeno tudi v spodnji molitvi prvoobhajancev:

Varuj, Gospod, njihova mlada leta in vodi jih na njihovi življenjski poti.

Dragi Jezus!

Glej nas pred oltarjem, k tebi danes smo prišli, srečni, praznično veseli, da smo čisto Tvoji vsi.

Dolgo si nas čakal, klical, vsakemu poznaš ime, kot najdražji gost prihajaš danes vsakemu v srce.

Vemo, da si naš prijatelj, najmogočnejši Gospod!

Varuj naša mlada leta, vodi nam življenja pot.